

REFORMÁTUS Újság

Gyülekezeti tájékoztató

2014. január

XXI. évf. 1. szám

Isten teljes fegyverzete

Efézus 6,11

A szüntelen háborgó világban minden ember életében több a küzdelem, mint a nyugalom. A hívő keresztyénnek – bár Jézus Krisztustól kapott belső lelki békessége van – de mivel ebben a gonosz világban kell élnie, számára is sok küzdelmet tartogat az élet. A kívülről jövő zaklatásokon túl még a bennünk lakozó bűnös természet ellen, és az Ige által megnevezett veszedelmes ellenséggel is harcolnunk kell: „Mert a mi harcunk nem test és vér ellen folyik, hanem erők és hatalmak ellen, a sötétség világának urai és a gonoszság lelkei ellen, amelyek a mennyei magasságban vannak.” (Efézus 6,12.)

Pál apostol, miután az Efézusi levélben bőséges tanítást adott az Isten kijelentéséről, Krisztus szeretetének titkairól és a gyülekezet életviteléről, tekintettel a nevezett hatalmasságokkal folytatandó harcra, arra kéri az efézusiakat, és minket is, hogy: „Végül pedig: erősödjete meg az Úrban és az Ő hatalmas erejében. Öltözzétek fel magatokra az Isten fegyverzetét, hogy megállhassatok az ördög mesterkedéseivel szemben.” (Efézus 6, 10-11.) A harcosoknak a diadalhoz korszerű fegyverzetre van szükségük, a lelki harchoz láthatatlan lelki fegyverzetre, a Sátán erejét felülmúló mennyei erőkre. A római légiók megszálló csapatait Izraelben mindenki jól ismerte. Ezért az apostol a lélek fegyvereinek ismertetésére bemutat egy római harcost teljes fegyverzetben: páncélban, sisakban, karddal és pajzsral felszerelve. Így kell felöltöznie a keresztyén lelki harcosnak is. A Krisztus seregébe elhívottak, és nem behívottak tartoznak, mint a világi hatalmasok seregébe. A hadseregbe bevonuló búcsút vesz szeretteitől és az addig folytatott életmódjától, s a Krisztus seregébe tartozónak is el kell szakadnia a világ szerinti élettől, saját berögződött rossz szokásaitól. Önző tervei, saját akarata

helyett, Isten parancsainak kell engedelmeskednie, levéve polgári öltözékét, lelki „meztelességben” kell megállnia Isten előtt, „mindent kárnak és szemétnak ítélve”, önmagát megüresítve, képzelt érdemek és értékek nélkül, „semmit sem hozva, kegyelmébe fogódzva.” Le kell vetkeznünk az ó-embert, és fel kell öltöznünk az új-embert. Ezután kaphatjuk meg Isten fegyverzetét, amit kegyelmi ajándékként ad nekünk. Titokban nem lehet katona senki, Jézus Krisztus lelki katonája sem. „Álljatok meg tehát...” – mondja az apostol, ne rejsétek el, valljátok meg bátran hiteteket

Eger református temploma

„felővezve derekatokat igazságszeretettel.” Az Isten országáért vívott küzdelmet csak igazságos és tiszta lélekkel lehet és szabad megharcolni. „Magatokra öltve a megigazulás páncélját”, mert nélküle gyengék, könnyen sebezhetőek vagyunk. Az igazság azonban nem lehet a mi vélt igazságunk, csak a Jézus Krisztus által szerzett, és nekünk tulajdonított igazság, és az általa nyert kegyelem. „Felsaruzva lábatokat a békesség evangéliuma hirdetésének a készségével.” A lelki harcos nem járhat a maga kénye-kedve szerint, hanem a békesség evangéliuma hirdetésének

készségével kell járnunk, felelősget érezve azok iránt, akik még lelki sötétségben, bűnben és reménytelenségben élnek. „Vegyétek fel mindenképpen a hit pajzsát, amellyel kioltjátok a gonosznak minden tüzes nyilát.” A pajzs védekező eszköz, amellyel ütést és nyilat egyaránt fel lehet fogni. A mi lelki pajzsunk a hitünk, általa véd minket Isten ellenségeink által használt támadó eszközöktől. De mi lehet „a gonosznak minden tüzes nyila”? A sokféle ördögi eszköz között, legrettenetesebbek a rémítő gondolatok, a Sátán káromlásai, amelyeket a hívők szívében megszólaltat. Erről Szikszai György így ír imádságos könyvében: Sokkal többen vannak ebben a súlyos lelki kísértésben, mint gondolnánk, mert az ilyenek nem szokták másoknak elmondani, csak magukban gyötrődnek, erejük ellankad, megborznak, és azt gondolják, hogy Isten elhagyta őket, és szabadulni szeretnének. Ez azt bizonyítja, hogy nem az ő gondolataik ezek, hanem a Sátán sugallja a szívükbe. Mert az ördög békét hagy azoknak, akik őt szolgálják. Bennünket, ebben a küzdelemben, a hit pajzsa véd, mely nélkül elvesznénk. „Vegyétek fel az üdvösség sisakját is, és a Lélek kardját, amely az Isten beszéde.” A sisak a harcosok fejét védte. A fejben lakozik az értelem. Hitünk harcaiban az Isten szerinti értelem biztonságot, reménységet ad, szabadulásra és győzelemre vezet. Az üdvösség sisakja nem csak védelmi eszköz, hanem az üdvbizonyosság jelképe is. Az üdvösség már itt a földi életben kezdődik – ugyanúgy mint a kárhozat is – de mindkettő majd csak az öröklétben nyer beteljesedést, amint a János ev. 3, 36-ban olvashatjuk. Nem vakmerő elbizakodottság a hívő ember üdvbizonyossága, hanem a Jézusba vetett gyermeki hit. Kálvin azt mondja: „Ha magamra nézek, a kárhozat biztos,

de ha Krisztusra nézek, az üdvösség bizonyos. Csak az az igazi hívő, aki üdvössége biztos tudatában a Sátánt és a halált merészen kigúnyolja.”

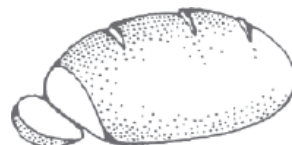
„Vegyétek fel a Lélek kardját, amely az Isten beszéde.” A Zsidókhoz írt levélben az Isten beszéde élő és ható, élesebb minden kétélű fegyvernél, megítéli a gondolatokat és a szív indulatait. Ez a kétélű fegyver választóvonal is, mert nincs középút.

Dönteni kell mellette vagy ellene. Isten beszéde nem csak támadó, hanem védekező fegyver is. Ezért szükséges, állandóan imádkozva, olvasni a Bibliát, hogy minél jobban megismerjük mélységes titkait. Csak így tudjuk visszaverni a Sátán támadásait, aki - mint Jézust is - a Bibliából önkényesen kiragadott idézetekkel igyekszik félrevezetni és elveszíteni a védekezésre képteleneket. Végezzünk tehát alapos

vizsgálatot, magunkra öltöttük e hiánytalanul Isten minden lelki fegyverzetét? Csak hiánytalan vértetben tudunk győzni a Sátán ravaszságai ellen, s mondhatjuk el majd életünk végén: „Ama nemes harcot megharcoltam, futásomat elvégeztem, a hitet megtartottam, végezetre eltetett nekem az igazság koronája.” (2.Timóteus 4,7-8.)

Erdélyi Zoltán

Nemcsak kenyérrel él az ember

Olvasandó: Jób könyve 32. része

Ha egy vita során minden érvét elmondja az ember, és szavaira csend a válasz, talán okkal gondolja, hogy vitapartnerét, vagy a vele ellenkezőket meggyőzte. De abban ne bízunk, hogy nem kerül elő - olykor a legváratlanabb helyzetben és személytől - ugyanaz a téma. Mert van egy esemény és van egy eseménynek a híre... S szinte eldönthetetlen, mi tartozik és kire... A váratlanul megszólaló szereplőn keresztül talán erre is tanítani akar minket a szerző. De ez nemcsak egyedi esetekben van így. A generációs probléma is felsejlik itt; a fiatalabb nemzedék bölcsőbbnek gondolja magát az öregebeknél... Végül pedig tapasztaljuk, a HOGYAN és MIÉRT vitája újra és újra, nemzedékről nemzedékre kíséri fajtánkat, míg az utolsó ítélettel be nem végeztetik... (Mert most tükör által homályosan látunk, akkor pedig színről színre; most töredékes az ismeretem, akkor pedig úgy fogok ismerni, ahogyan engem is megismert az Isten. 1Kor. 13:12)

De nézzük, mit olvashatunk e részekről Jubileumi kommentárunkban:

„A 31. rész után amely mind formai, mind tartalmi tekintetben Isten válaszára van beállítva, új szereplő lép fel, aki apja nevének és hazájának pontos megjelölésével mutatkozik be az olvasónak. Elihu ez az új személy, aki váratlanul, minden előkészület nélkül lép a színre. Sem a prologusban, sem az epilógusban nincs róla szó. Úgy szólal meg, mint aki végighallgatta a vitát, de eddig tisztességtudásból hallgatott, most azonban belső kényszerből kénytelen hangot adni gondolatainak.

Az itt következő hat résszel kapcsolatban a magyarázók közül sokan azt állítják, hogy nem ugyanattól a szerzőtől

származnak, mint a könyv többi része. Állításaikat nyelvészeti és irodalomtörténeti érvekkel támogatják. Hogy ezek a beszédek ugyanattól a szerzőtől és ugyanabból a korból valók-e; ugyanaz a szerző fűzte-e utólag művéhez, vagy valami későbbi szerző, esetleg a szerzőnek egy tanítványa: nem lebecsülendő kérdések, amelyekre még mindig keresik a választ. Nyugodtan mondhatjuk azonban szintén tekintélyes kutatók véleménye alapján, hogy a könyv mondanivalójának megértése szempontjából mégsem döntő jelentőségű, hogy milyen választ adnak ezekre a kérdésekre. Ha ezek a fejezetek Jób könyvének eredeti alkatrészét képezik, azt kell megtudnunk: mit akart a szerző bennük kifejezésre juttatni? Ha pedig később kerültek az eredeti műbe (ami természetesen a hitelesség és ilhlettség kérdését nem érintené), hasonlóképpen azt kell kérdezni: milyen hiányt éreztek a későbbiek a könyvnek ezen a pontján, amit pótolni igyekeztek és hogyan oldották meg ezt a feladatot?

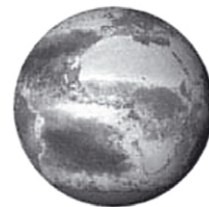
Elihu a szenvedést új szempont alá helyezi és abban nemcsak az elkövetett bűnök büntetését látja, mint a három előbbi vitatkozó, hanem a büntőt, főleg a gögtől megőrizni akaró isteni szándékot. Jób nem a múltja, azaz régen elkövetett bűnei miatt feddi, hanem meggondolatlan szavaiért, amelyeket beszédei során Isten ellen mondott és mert igaznak tartja magát Isten előtt. Szerinte a szenvedés lehet tisztító jellegű is, sőt jelentheti az Isten szeretetének kiadását is. Akárhogy fogjuk is fel az Elihu beszédek irodalmi eredetét és mondanivalójának célját, ezek a részek fontos átmenetet képeznek Jób utolsó (31:40) és az Úr beszédei között (38:1-41:34) és azokra készítene elő”.

(Jubileumi kommentár)

Ami talán legjobban kiváltja Elihu indulatát, az nem más, mint annak a látszata, hogy a vitázók hallgatása Jób diadalát jelentheti a vitát figyelő emberek számára... Ebből pedig azt gondolhatják a hallgatók, hogy Jóbbal szemben igazságtalan Isten. Ez pedig „jó” ok az Istentől való elfordulásra. Beszédében elmarasztalja Jób is, de a három barátot is. Bemutatkozásából arra következtethetünk, hogy nem akar névtelen maradni. Sőt! „Elihu származása: Buz és Uz testvérek voltak: Gen 22:21. Jer 25:23-ban Buz egy arab törzs neve. Elihu tehát úgy mutatkozik be, mint aki származásra nézve közelebb van Jóbhoz, mint a három barát.” (Jubileumi kom.)

Ahogy olvassuk beszédét, egyre jobban kirajzolódik előttünk egy olyan embertípus, akiben a „kigyó okossága” elnyomja a „galamb szelídségét” (Mt. 10:16). „Körülményes módon jó néhányszor nekifog, hogy felszólalását megindokolja, s mondanivalóját bevezesse. Az új felszólalót a félénkség és a merészség sajátos keveréke jellemzi. A 7. vers maró gúnyt tartalmaz. Elihu az Istentől való ilhletésre céloz és nem az emberi lélekben rejlő képességekre. Az isteni lélek és nem a magas kor a bölcsesség forrása. - 8 skv.: Jób és barátai csak az ember lelkéről beszélnek, de azon csak az ember érzelmi, értelmi és akarati képességeit értik. Isten lelkét alig különböztetik meg a viharos széltől. Ezzel ellentétben Elihu az isteni lélekről annak teremtő mivoltáról szól, vagy, mint a prófétai kijelentés forrásáról. Ugyanakkor azonban Elihuban, nincs meg a próféta alázatossága és hódolata Isten iránt. Ő igényli magának az Isten lelkét, állítja, hogy az máris az övé és

VILÁGOLDAL

Hitről hívőknek

**A számok egyértelműn üzennek a világvallások, a hit reneszánszáról
USA: MEGJELENT A GLOBÁLIS VALLÁSI „TÁJKÉP”**

A Washingtonban működő tekintélyes Pew Research Center, a szociális és demográfiai, vallási kutatásokkal foglalkozó intézet 2004 óta elsőrendű feladatának tekinti a világvallások kutatását, a nyilvánosságra gyakorolt hatásuk elemzését. Nemrég adták ki összefoglaló kutatásuk eredményeként a világ vallási tájképét sok grafikonnal, táblázattal, összehasonlító elemzéssel illusztrált, roppant izgalmas jelentésüket „The Global Religious Landscape” címen. Ékes cáfolata ez mindenféle szekularizációs reménynek, ideológiai akarnokoskodásnak arról, hogy a vallások a 21. században kihalnak, elvesztik befolyásukat. A tendencia pontosan az ellenkező: a számok egyértelműen üzennek a világvallások, a hit reneszánszáról a szoláris korszakban vagy az „ész századában”. (Washington, 2014. 01.03. - patheos.com; pewforum.org; Gratia Jószoigálati Média) Írta: Dr. Békefy Lajos

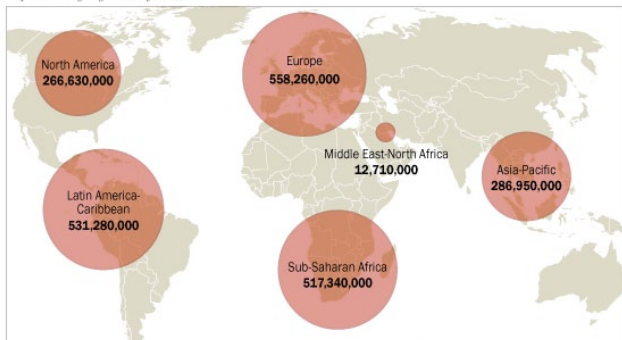
IMPONÁLÓ A SZÁMOK ÜZENETE A VALLÁSI „VILÁGHELYZETRŐL”

Valóban imponáló az a vallási tájkép, ami feltárul előttünk a nagyszerű elemzés nyomán. A számok üzenete egyértelmű, cáfolhatatlan: a világ mai népességében tíz emberből nyolc tartozik valamilyen vallási csoporthoz. Az összehasonlító demográfiai tanulmányt több mint 230 országban gyűjtött adatok alapján készítették. A 2010 végén 6,9 milliárdnyi emberből Földünkön 5,8 milliárd, azaz 84 % tartozott valamilyen vallási vagy hitközösséghez. Lélekszám és szociális, oktatási intézményrendszerével a keresztyénség áll az első helyen 2,2 milliárd hívővel, ez a világ összlakosságának 32 %-a. Utána a közel 50 országban államvallásnak kikiáltott iszlám-muzulmánok következnek 1,6 milliárdnyian, 23 %-át téve ki a Föld lakosságának. Azután a hinduk következnek 1 milliárd lélekkel, 15 %-os „világrészesedéssel”, majd a buddhisták közel fél milliárd hívővel, 7 %-os világaránnyal. A 14 millió zsidó a világtérképen 0,2 %-ot tesz ki. Több mint 400 millió ember követ valamilyen népi vallást, hagyományos hitformát, ide tartoznak az ősi afrikai törzsi vallások, a kínai népvallás, az őslakos amerikai indiánok vallása, és az ausztráliai bennszülöttek vallásai. A kisebb-nagyobb vallási közösségekhez (Baha'i, jainizmus, szikhek, shinto, tao, zoroasztrizmus...) a világpopulációnak 1 %-a tartozik, mintegy 58 millió ember. Hat ember közül egy világméretben semmilyen vallási csoporthoz, hitközösséghez nem tartozik, ez 1,1 milliárd lelket jelent, az emberiség 16 %-át. Ők a pillanatnyilag még el nem kötelezettek.

IZGALMAS VALLÁSFÖLDRAJZI TÉRKÉP

A vallási csoportok földrajzi eloszlása szintén jellegzetes képet

Regional Distribution of Christians
Population by region as of 2010

mutat. Bizonyos vallások Ázsiára koncentrálódnak. A hinduk és a buddhisták többsége, 99 %-a azon a kontinensen található, ugyanígy a hagyományos népi vallások jó része is. De a vallásokhoz nem tartozóknak is a háromnegyed része, 76 %-a található ezen a földrészen. A Kínában vallásilag „senki földjén” élők száma (700 millió körül) kétszer annyi, mint az USA össznépessége. Az ázsiai térségben él a világ muzulmánjainak 62 %-a.

A világnépesség legnagyobb vallási közössége, a sokféle árnyalatot mutató keresztyénség a legeloszlottabb a kontinensek között. Európában globális arányukat véve alapul, 26 %-a él a világkeresztyénségnek a mai 7 milliárdnyi emberiségéből. Latin-Amerikában és a karibi térségben 25 %-a, a Szahara alatti Afrikában 24 %-a. A zsidóságnak 44 %-a Észak-Amerikában él, 41 % Közép-Keleten és Észak-Afrikában.

VALLÁSOK KISEBBSÉGBEN, TÖBBSÉGBEN

Az emberiségnek 73 %-a él olyan országban, ahol vallásuk többséget alkot. Viszont az emberiségnek 27 %-a él vallási kisebbségben. Az adatok szerint a hinduk, a keresztyének és a muzulmánok élnek olyan országban, ahol vallásuk többségben van. Ezeket a területeket arányuk 97 % (a hinduk többsége ezekben az országokban: India, Mauritius, Nepál), 87 % (keresztyének) és 73 % (de muzulmánok 49 országban többségben, Közép-Keleten és Észak-Afrikában). Minden kisebb világvallást megelőznek lélekszámban a vallásilag el nem kötelezettek, 71 %-uk él olyan országban, ahol ők alkotják a többséget, pl. Kínában, Csehországban, Észtországban, Hongkongban, Japánban, Észak-Koreában.

A VALLÁSI KÖZÖSSÉGEK TAGJAINAK ÁTLAG ÉLETKORA

Érdekes, hogy a világméretű elemzések tanulságai szerint az összes vallás híveinek átlag életkora meglehetősen fiatal, alatta van mindegyik vallási csoport követőinek az átlag életkora a 40 évnek. A világátlag 28 évben jelölhető meg. A legalacsonyabb, legfiatalabb vallási közösségnek átlag életkor alapján az iszlámot (23 év) és ahinduizmust (26 év) tekinthetjük. Alig valamivel van a világátlag fölött a keresztyénség tagjainak átlag életkora, ez 30 év. Őket más vallások, törzsi és népi vallások tagjainak az átlag életkora követi, ez 32 és 33 év. A vallásilag el nem kötelezettek átlag életkora 34 év. Ugyanennyi a buddhista hívőké. A „legöregebb” átlagéletkorral a zsidók büszkélkedhetnek a 2012. decemberben felvett adatok szerint.

GLOBÁLIS VALLÁSI JÖVŐ POZITÍV ELŐJELLEL

A globális vallási jövőt a tegnapi és a mai tendenciák alapján nem nehéz kikövetkeztetni. A PEW felmérés adatai a 2010. év világnépességére vonatkoznak. A tanulmány 2 500 nemzeti népesség összeírás adatait használta fel. Az adatfeldolgozás nagy munkája 2012-re zárult le, ekkor decemberben hozták nyilvánosságra a táblázatokkal szemléletesé tett adattömeget. Újabb adatokkal kiegészülve közzétették az országokénti vallási tájkép adatait is. Érdekes erre is egy pillantást vetnünk. A legtöbb keresztyén a következő országokban él: USA-ban 243 millió, Braziliában 173 millió, Mexikóban 108 millió, Oroszországban 105 millió. Európában a legtöbb keresztyén Németországban (57 millió), Itáliában (51 millió), Angliában (44 millió) és Franciaországban (40 millió) él. Legkisebb a számuk, azaz jóval 10 ezer fő alatti a Vatikánban, Nyugat-Szaharában, Tuvaluban, Szent Heléna szigeten, Szomáliában, Mauritániában, Maldív szigetén, Falkland szigeten, Butánban. Izraelben 150 ezer keresztyént jegyeznek. Az egykor hivatalosan is ateistának deklarált országban, Albániában ma közel 600 ezer keresztyén él. Kínában hivatalos adatok szerint 69 millió a számuk, ez a regisztrált keresztyén közösségek tajgainak a mutatója, a legalább kétszeresét kitevő „földalatti egyházak” száma ennek megfelelően növekszik és nagyobb. Afrika „legkeresztyénebb” országa a mutatók szerint Nigéria, 79 millió hívővel, utána a Kongói Demokratikus Köztársaság következik 64 millióval, majd Etiópia 52 millióval, s Dél-Afrika 41 millió hívővel. Ázsiában Kína után a Fülöp-szigetek keresztyén lakossága következik 87 millióval, India 32 millióval. Latin-Amerika vezető keresztyén országa Brazília, majd Mexikó jön, aztán Kolumbia következik 42 millióval.

A SZEKULARIZÁCIÓ ELMÉLETÉNEK EGYÉRTÉLMŰ BUKÁSA

Hazánkban a PEW statisztika 8,09 millió magyar keresztyént

regisztrált, de azt is, hogy 1,9 millióan vallásilag sehova sem tartoznak. A szomszédos országokban a legtöbb keresztyén Ukrajna után Romániában él (21,4 millió, itt 70 ezer muzulmán is jegyeztek, 20 ezer vallásilag el nem kötelezett, minden más világvallás hívője is jelen van, de 10 ezer alatti számban). Majd Szerbia következik (7,2 millió keresztyén, 330 ezer muzulmán, 250 ezer el nem kötelezett). Ausztriában 6,8 millió a keresztyének száma (1,2 millió az el nem kötelezett, 450 ezer a muzulmán, 20 ezer a buddhista, 10 ezer a más vallás híve és kb. 10 ezer a zsidó hitközösséghez tartozó személy). Szlovákiában 4,6 millió a keresztyén (780 ezer vallásilag el nem kötelezett is él), majd Horvátország a következő (4,2 millió keresztyén, 230 ezer el nem kötelezett, 60 ezer muzulmán). Szlovéniában 1,6 millió a keresztyén (370 ezer az el nem kötelezett, 70 ezer a muzulmán).

Mindezek a számok, s az általuk jelzett trendek erőteljesen alátámasztják Peter Berger osztrák-amerikai vallásszociológus azon tételét, amivel felülírta saját szekularizációs tézisét. Ezzel azt próbálta bizonyítani még a 70-es években, hogy a vallások egyre inkább elveszítik társadalmi befolyásukat. A század végén azonban a tények nyomására visszavonta ezt az elméletét, s a számok sugallta világméretű vallási összkép alapján kidolgozta a de-szekularizációs, kontra-szekularizációs tételét, mely szerint a 21. század a vallások világméretű reneszánszát hozza majd, s a vallások soha nem látott növekedése, társadalmi befolyásának felvirágzása következik be. Eddig a PEW adatai Bergert igazolták. Mi pedig bizonyosak vagyunk abban, hogy főként Afrikában, Ázsiában és Latin-Amerikában tovább erősödik a keresztyénség, jelét és bizonyítékát adva a missziói parancs beteljesülésének: „Menjetek el tehát, tegyetek tanítvánnyá minden népet, megkeresztelve őket...tanítva őket, hogy megtartsák mindazt, amit én parancsoltam nektek; és íme, én veletek vagyok minden napon a világ végétéig” (Máté 28,19-20).

**Isten nem halt meg 2013-ban sem
A HIT, A VALLÁS TOVÁBBRA IS „VILÁGHATALOM”**

Isten nem halt meg 2013-ban sem, és a keresztyénség, meg más vallások hívői továbbra is alakítják a világot, hatással vannak szűkebb és tágabb környezetükre. A tekintélyes német hetilap, a Die Zeit szemleírója, Evelyn Finger foglalta össze az ottani és a világtapasztalatokat. Miközben vezető amerikai szociológusok, így például Peter Berger és iskolája, tanítványai elemzések tucatjaival támasztják alá a szekularizmus megtorpanását, és bukását, meg a de-szekularizáció, a vallási és a hitbeli reneszánsz legújabb megnyilvánulásait világméretű összehasonlításban mutatják be. (Hamburg/New York/Moszkva – 2013. dec. 30. – Die Zeit; pro-mediengazdin.de; <https://mospat.ru/en/>; Gratia Jószoigálati Hírügynökség.hu- Dr. Békefy Lajos)

Világméretű optimizmus, kis magyar kételyhíntés

Idehaza, világtrendek ide vagy oda, más hangokat is hallani. Éppen így ünnep tájkán. Némi ünneprontó, ízléstelen malíciával. Az egyik internetes hírportál közzétette azt, hogy lanyhulás mutatkozott meg a karácsonyi templomlátogatásban. A középkorostálánál is, de feltűnő volt a fiatalabb korosztálánál, ahol csak 17-18 % ment ünnepkor templomba. Érdekes, és szomorúan elgondolkodtató hogy a nemzetközi trendekkel szemben milyen képet rajzolnak fel bizonyos csoportok hazánkban a keresztyénség, illetve a vallások helyzetéről. Miközben láthatta mindenki, aki bekapcsolta tv-jét: a katolikus éjféli miséken, vagy a debreceni Nagytemplomból sugárzott ünnepi istentiszteleten zsúfolásig tele voltak a padok. Mégis egyesek valamiféle vásott gyerekes incselkedésből vagy a tények okozta meglepődés keserű szájjávevel fanyalognak a szembetűnően magas karácsonyi templomlátogatáson. E kis magyar – hál’ Istennek itthon sem általános – fanyalgással szemben tény, hogy a nemzetközi tendenciák mást mutatnak. Az USA-ban, Németországban, de Oroszországban is – hogy a nagy vallási robbanást mutató Braziliáról

vagy Kínáról, és sok afrikai országról most nem is szólva - az egyházi életnek növekvő, de legalábbis nem gyengülő befolyásáról számoltak be a hírügynökségek. Az Orosz Ortodox Egyház Szent Szinódusa éppen a mi karácsonyunkkor tartott éves ülésén adott számot a katonai lelkészség pozitív hatásairól, az egyház új szociális koncepciójáról.

Merkel: „Abban hiszek”

De hogyan is hangzik a német érvelés és bizonyítás? A vallási befolyás sokszínű jelenségvilágában – hiszen Németországban is jelentős iszlám, zsidó és más, nem-keresztyén közösség is él - a tényeken még az sem változtat, hogy az evangélikus lelkészből lett német szövetségi elnök, vagy az evangélikus lelkészcsaládban felnőtt német kancellár kijelentései olykor-olykor meglepőek. A Die Zeit szemleírója szerint Joachim Gauck szövetségi elnök legszívesebben a szabadságról „prédikál”, Angela Merkel viszont a vallásos érzések védelmét szolgáló blaszfémia-törvény tervezetét ridegen utasította vissza. Viszont legutóbbi, 160 oldalas könyvében, melyet a lipcei Benno kiadó jelentetett meg, s melynek címe: „Abban hiszek

– Keresztyén álláspontok”, a kancellár asszony beszédei és bibliatanulmányai kerültek a nyilvánosság elé. Merkel bemutatja és bizonyítja a keresztyén hit jelentőségét és szerepét a német politikában és társadalomban. Konfirmációi Igéjére visszautalva, azt írja: politikusi életében gyakran vezette őt a hit, a remény, a szeretet páli szeretethimnuszának három fő lelki értéke. Ilyen elkötelezettsége mellett is könyvében többször kiemeli annak fontosságát, hogy az államnak alkotmányos kötelezettsége a világnézeti és a vallási semlegesség megőrzése.

A hit világosan néven nevez súlyos problémákat, amiket a politika kerül

A Die Zeit újságírója rámutat: az ész korszakában lehet, hogy az istenhit naivitásnak tűnik, mégis ez ad sokaknak, millióknak erőt ahhoz, hogy igaznak tartsák, amit még nem látnak, s bízzanak abban, ami még nem létezik. Ez a hitbeli remény-többlet az, ami a jövő szempontjából hatalmas potenciál, erő. Az elmúlt év megmutatta, milyen politikai erő forrása a keresztyén hit. A (vak)hit konfliktusokat és háborúkat gerjesztett, mint Szíriában, ugyanakkor Iránban az autokrata rezsimet megrendítette. „A hit alkalmas arra is, hogy politikai

problémákat világosan néven nevezzen, olyanokat, melyeket a politika már régóta képtelen volt szóba hozni. Így például az élet által felülírt európai menekültügyi törvényeket vagy világméretű vitát szorgalmazott a szociális igazságosságról – amint az új pápa is teszi ezt”.

Hatalmas jövőpotenciál a hitben

Ez és még sok minden más is mutatja: a hit, a vallás 2013-ban is megőrizte „világhatalmi” pozícióit és befolyását. „A keresztyének vágya arra, hogy valami többet is kapjanak azt életben, mint sikert, eredményt és tulajdont, azaz megváltást, üdvöt, boldogságot, ennek egyértelmű politikai hatása van” – írja Finger. „A reménykedők mozgósíthatók, s mozgósítják is magukat sok fontos dologért: az igazságosságért, a szabadságért, a barátságért. Egyáltalán nem váltak valóra azok a 'jóslatok', melyek a vallások jövőjét illetően így fogalmaztak: Isten halott, a világ végzetesen istentelen”. A hitben, a vallásokban kimeríthetetlen jövőpotenciál rejlik – ez a pozitív üzenete a Die Zeit visszatekintésének a 2013. év vallási, hitbeli eseményeire, tendenciáira Németországban és a nagyvilágban.

GYÜLEKEZETEINK életéből

Ahol a hit, és tehetség találkozott...

ráadásul az alapításának ez évben szintén 100. évfordulóját ünneplő ipolysági, immáron újra Szondy György nevét viselő gimnázium diákja is volt öccsével, Szúdy Géza költővel együtt.

Az ipolysági, és barsi reformátusok számára e kiállítás harmadik időszerezéségét az adta, hogy Szúdy Nándor hittestvérünk volt (1974-ben hunyt el), sőt, református lelkész, akinek egyik legmeghatározóbb időszakaként, ő maga is a tőlünk nem messze található Garamszentgyörgy (ma Jur nad Hronom) gyülekezetében eltöltött éveit emlegeti. Ezek az évek tájképfestészetében is nyomot hagytak, s itt vált alkotói munkásságának egyik alapvető témaelemévé a magyar parasztság. Ekkor vált ország-szerte ismert művésszé.

Lelkeszi munkája mellett aktívan alkotott. Rendszeres, személyes találkozó-sokon alapuló kapcsolatot tartott fenn a budapesti képzőművészvilággal. Garamszentgyörgyön élte meg a második világháborút. A világegés élménye alapvetően meghatározta további munkásságát, hiszen ma ismert képsorozatai jelentős hányadának lett fő témája, a későbbi hidegháború csapdáival, s atomveszélyével egyetemben. E képsorozatok alkották ideit, Garamszentgyörgyön, valamint Ipolyságon kiállított anyagának gerincét is. A kollekciónak súlyosságát növelte a mondanivalóhoz választott expresszionista, és szürrealista festői eszköztár is. E tárlatokon újra követhető volt az, hogy Szúdy festői munkásságát mennyire meghatá-

rozta hite, s lelkeszi pályája. A társadalom égető problémáit, sorskérdéseit bibliai témákon, motívumokon keresztvetítve tárta a nagyközönség elé. Művészetének minősége mellett ez volt az a tényező, amelynek kapcsán alkotásai eljutottak a cseh, valamint brit közönséghez is. Sajnos, e tényezők hozzájárultak festőnk képzőművészeti szempontból történet későbbi mellőzéséhez, félreállításához. Művészettörténetünkben Szúdy Nándor így nem foglalhatta el azt a helyet, amely tehetsége, elkötelezettsége révén megilletette volna. Ezért nagy az utókor vele kapcsolatos felelőssége, s ezért csodálatra méltó gyermekeinek az az igyekezete, amellyel édesapjukat próbálják visszaállítani a szakmai, s laikus közvélemény látóterébe.

2013. október 17-től egy hónapig volt látható a Menora Saag Centrum Artisanban, tehát a felújított Bartók-téri zsinagógában Szúdy Nándor festményeinek kiállítása. A tárlat nem véletlenül került városunkba, hiszen a művész születésének 100. évfordulóját ünnepeltük az idén. A bemutatott festmények alkotója

Igyekeztek eredményeként, a garamszentgyörgyi falumúzeum falán ma az egykori református lelkész, s festőművész emlékét márványtábla őrzi (e tény a község vezetésének a dicséretére is válik), s az ipolysági Simonyi Lajos Galéria gyűjteményében immáron három fontos Szűdy-festményt őrzünk. A művész gyermekeivel történt megegyezés alapján itt 2014-ben Szűdy-emléksarok létrehozását tervezük.

Az ipolysági kiállítás megtekintésére Izsmán Jónás lelképásztor, és Pálincás Tibor galériavezető társaságában lehetősége nyílt a helyi gyülekezetnek is. Aki e lehetőséget elszalasztotta, de maga a téma érdekelné, az kitűnő, református szülöttünk életével, s munkásságával a Reisinger János művészettörténész által összeállított színvonalas könyv segítségével is megismerkedhet, illetve ez év második felében látogassa majd meg

képtárunk új Szűdy-emlékiállítását.

Pálincás Tibor

Tizenegy év Isten szolgálatában

Tornalján 2002 őszén alakult meg a református egyházi vegyes kórus, lelkészünk, Nt. Fazekas Ágnes kezdeményezésére. Karvezetőnek Hubay Katalin tanárnőt kérte fel. Az alapító tagok egy részét presbiterek alkották: Balajti László, Balogh József, Basa Júlia, Boczko Andrea, Dávid László, Deme Gábor, Dvorsky Erzsébet, Iván László, Koncz Gusztáv, Schiller Mária, a többiek a gyülekezetből verbuválódtak: Csala Mária, Galko Teréz, Kerekes Ida, Kiss Júlia, Koncz Erzsébet, Polyák Erzsébet, Szabó

Mária, Szászi Mária. Természetesen lelkészünk is az énekkar tagja lett. 2002 karácsony estéjén léptünk fel először templomunkban. Zengett az ének szőlamban, kánonban. Mindannyian szeretettel, szívünkben, hálával dicsértük az Urat.

Ezután rendszeresen fel léptünk a jeles egyházi ünnepeken: virágvasárnapon, nagypénteken, adventben, karácsonykor. Résztvevői lettünk az énekkarok találkozóinak. Énekeinket néhányszor Czigány Erika zongora és Anderkó Henrietta hegedű kíséretével adtuk elő. Közben énekka-

runk is egyre bővült, tagjaink sorába lépett: Bódi Bertalan, Dusek Melánia, Ferdinand Valéria, Hubay Andrea, Majercsik Éva, Schiller Pál, Strýček Edit és Zsuzsanna, Varga Sándor. Minden héten hűségesen jártunk a próbákra. Többször az egyedüli kapcsolódást, örömet jelentette e nemes szolgálat. Karvezetőnk súlyos beteg édesanyja mellől érkezett közénk, én nagyon idős édesanyámat bíztam ilyenkor lányom felügyeletére. Volt, aki magánéleti válság szorításából vagy mély lelki depressziójából lelt gyógy-

írta a kis közösségben. Hálások voltunk a rövid áhítatokért, melyeken lelkészünk imába foglalta a Mindenható szolgálatára vállalt alkalmainkat. Megünnepeztük névnapjainkat, elénekelve ünnepejünk kedves zsoltárait, dicséreteit. És egyre több gyönyörű ének csendült fel a lelkes kis kórus ajakán. Énekeltünk testvérgyülekezeteinkben Kazincbarcikán és a Partium-beli Szilágyballán, igény szerint esküvőkön, de sajnós temetéseken is. Négy alapító tagunkat is eltemettük, sorrendben: Koncz Erzsébetet, Iván Lászlót, Balogh Józsefet és Basa Juliát.

Tizenegy évig voltunk együtt jóban- rosszban, örömben és bánatban. Tehetségünkhöz mérten, de szeretettel, odaadással álltunk Isten szolgálatában. Szeretnék ezért a feltétel nélküli hűségért köszönetet mondani az énekkar vezetőjének és minden egyes tagjának. Teszem ezt azért is, mert a kezdetekben elhárítottam a felkérést, hogy énekkarunk krónikása legyek. Aki pedig valakinek valamivel adósa, attól joggal várják el a törlesztést.

Kissné Békési Júlia

Gyászistentiszteletre gyülekeztek Hegyiben.

Régi idők népes istentiszteleti alkalmait idézte fel a nagy számban összesereglett végtisztesség-tevő gyülekezet, akik 2013 december 7-én földi zárandokútja végső állomására kísérték özv. Révész Endrénét, ennek az alig néhány lelket számláló gyülekezetnek, gazdag múltra visszatekintő hűséges és kedves gondnokát. A templomi Istentisztelet és gyász-szertartáson Jézus búcsúimádsága, a Jn 17,1-5 alapján szólt a szószéki igehirdetés és vigasztalás az egybegyűltekhez. Révész

Endréné hűséges és fáradhatatlan szolgálatainak lehet köszönni, hogy a Hegyi gyülekezet kicsiny közössége, rendszeres Istentiszteletre hívogatta annak néhány tagját lelkipásztorukkal együtt.

Talán kevesen, de az itt élők tudják, hogy az elhunyt gondnokunk egykori ideérkezésekor kezdte elsajátítani a magyar nyelvet, szlovák származása mellett. Ezzel is méltósága felett megtisztelte az itt élő népes gyülekezet liturgiai nyelvét, a magyart. Az Úr-

asztalától Nt. Fülöp Sándor a Jel.2,10 alapján méltatta a hűséggel végzett gondnoki szolgálatokat. A Péld.10,7a versével, Az igaznak emlékezete áldott, köszönt el az elhunytra való kedves emlékezettel a gyászoló család tagjaitól. Az Úr Jézus búcsúimádsága legyen az, amely nem csak az itt maradt tanítványokat, de minket is megvigasztal az Atya Isten dicsőségére. Emlékét szívünkben hálával őrizzük meg.

Csatlós Péter, lkp.

Evangelizáció hete az Ungi Egyházmegyében

volt lelkészképzés intézményes formában, hanem a lelkészek a maguk ismereteit igyekeztek átadni az elhivatást nyert fiatalabb nemzedéknek. Tudjuk, hogy minden elnyomás ellenére tele voltak a templomok, s a hitélet nagyon bensőséges keretek között fejlődött és fejlődik ma

is. Az Ungi Református Egyházmegye esperese 2013. november első hetében tartott evangelizáció igehirdetőjének Héder János püspök-helyettest hívta meg, aki Ungvár református lelkipásztora. Az erdélyi, anyaországi lelkészeket követően nagyon áldott volt a területileg hoz-

zánk legközelebb egyháztestből érkező lelkész igehirdetését hallgatni a Református Tanulmányi Központban. Adja a Mindenható, hogy a nehéz körülmények közt hűséggel szolgálók hite minket is erősítsen Megváltónk buzgó követésére.

CsL

Mit tudunk Kárpátalja reformátusságáról? A Felvidék keleti részében élők aránylag jó ismeretekkel rendelkeznek az ott élő testvérekről, hisz családi, rokoni kötelékek kötnek össze minket. Tudjuk, hogy a volt és ma is kísértő kommunista hatalom idején ott volt a legnagyobb ez elnyomás. Ott a Krisztusba vetett hitért a lelkészek nagy része megjárta a többéves fogságot, Szibériában és más munkatáborokban. Tudjuk, hogy nem

Megengedik-é, hogy Jézus köszöntessék?

CSALÁDI ISTENTISZTELET KASSÁN A TERASZ VÁROSRÉSZBEN

Advent 3. vasárnapján hagyományosan karácsonyvárosi családi istentiszteleten találkoztunk Kassán a Terasz városrészben, a Városi magisztrátus termeiben. Idén, a megszokottakhoz képest, történt egypár változás. Általában, erre az alkalomra a gyülekezet vezetősége vendég-lelkipásztort hív meg. Így a gyülekezet vendége volt már többek között Nt. Dr. Fodor Ferenc sárospataki lelkipásztor

és felesége, Dr. Fodor Ferencné Dr. Nagy Sarolta, Nt. Fehér Norbert a miskolci deszkatemplom lelkipásztora és a gyülekezet lakótelepi misszióért felelős presbitere és sokan mások. Idén Nt. Orémus Zoltán, a gyülekezet lelkipásztora hirdette az Igét, aki egész éven a Teraszán szolgáló Bodnár Noémi beosztott lelkészt váltotta fel ezen a vasárnapon a szolgálatban. A Tíz Szűz példázata alapján (Mt 25,1-13) arra

a fontos kérdésre kaptunk választ, hogy mitől okosak az okos szüzek. Ők azok, akik még élünkben a korszukat telemerítették hittel, reménységgel és szeretettel, ezért tudtak világítani akkor is, amikor késett a vőlegény. Az igehirdetést hagyományosan előadás követi, ez most idén elmaradt. Sajnos talán emiatt is kevesebben vettek részt az istentiszteleten, mint múlt éven.

Az igehirdetést követően a gyermekek betlehemes köszöntésének örülhettünk. Külön öröm volt, hogy a 12 különböző korosztályú gyermek játékán kívül a betlehemesben szép szólóénekekben gyönyörködhattunk

Erdélyi Dorottya és Köteles Lilla 5. osztályos tanulók előadásában, akik az Országos énekversenyen mindketten bronzsávos minősítést értek el.

A gyermekek után a gyülekezet Laudate Dominum kórusának gyönyörű énekét hallhattuk Kovácsné Palsó Edit vezetésével és Orémus Péter fuvolakíséretével. Az alkalom szeretetvendégséggel, a felnőttek számára

beszélgetéssel, a gyermekek számára kézműves foglalkozással ért véget. Hála legyen az Úrnak ezért az együttlétért, Aki mindannyiunkat készít a Vele való találkozásra.

- B.N. -

Karácsonyi gyermek - szeretetsomag 2013

„Ahol szeretetet osztasz, ahol segítséget nyújtasz, közelebb vagy embertársaidhoz mint ahogy gondold!”

A szalóci egyházközség már 2007-ben bekapcsolódott és azóta részt vesz az úgynevezett *“Operácia vianočné dieťa”* projektbe. Mi magyarul ezt a projektet *„Karácsonyi gyermek - szeretetsomag”* néven emlegetjük leggyakrabban. Küldetése Isten szeretetét vinni rászoruló, szociális helyzetű gyermekeknek az amúgy is elszegényedett kis térségünk egyes településeire.

Szalóka szolgálata Kuntapolcán

A 2007-es és 2008-as években szalóci és vígtelkei, 2009-ben páskaházai, 2010-ben ardói, hosszúsúzi és kecsői, 2011-ben vígtelkei és pelsői - kolóniai, 2012-ben csoltói és mellétei gyermekeket cipős dobozban csomagolt ajándékokkal leptünk meg.

Idén december 21-én Beretkére, Lekenyébe és Kuntaplocára vittük Isten által kapott szeretetsomagainkat, melyeket már rendszeresen Németországból kapjuk az említett projekten keresztül. Jó volt látni a gyermekek örömet. Jó volt látni, hogy küldetésünkkel meglepetést szerztünk. Jó volt látni, hogy bekapcsolódtak mókás ének-lésünkbe. Jó volt látni, és megtapasztalni Isten szeretetét, közelségét. Jó volt átélni azt a kisugárzást, ahogy egy apukát Lekenyén annyira megfogta szolgálatunk, hogy nem gyözte kifejezni háláját és elismerését e nemes cél iránt.

Egyházközségünk nevében Isten iránti hálával megköszönöm azon Németországi családoknak, gyerekeknek akik

csomagbontás Kuntapolcán

nagy szeretettel csomagolják és küldik hozzánk a csomagokat – ők is Isten szeretetét képviselik.

Az idei három alkalmon karácsonyi egyházi énekekkel

szolgáltak a Szalóka Polgári Társulás tagjai. A társulás Szalóc község legaktívabb szervezete. Köszönet és hála érte öneik – áldja meg az Úr Isten az ő további aktív tevékenységüket úgy egyházi, mint civil területen.

Beretkén és Lekenyén a református templomban zajlott az esemény – szolgáltak Nt. Farkas István helybeli lelkész és Nt. André János lelkészünk. Kuntapolcán a kultúrház kisebb helyisége adott otthont küldetésünknek. Itt már csak lelkészünk szolgált. Az egyes helyeken rövid információt adott a projektről e sorok írója.

Mindezt a szeretet és öröm szerzésért legyen a dicsőség a mi Urunké Istenünké. Ha Isten is úgy akarja a jövőben is az Ő irányításával folytatni szeretnénk e nemes célú projektben való részvételünket.

Áldott az Úr, dicsőítsük az Ő nevéet mindörökké Ámen!

Borzy Bálint

szalóci gondnok

Hittel és imádsággal a nemzet megújulásáért

Évek óta különböző módon emlékeznek meg arról az egyház- és nemzetrontó magatartásról, amellyel 2002 és 2010 között hatalmon levők igyekeztek minél önzőbbé és kicsinyesebbé tenni a magyarországi közvéleményt. Ennek meg is lett az a fájdalmas eredménye, hogy még kilenc évvel a szomorú népszavazást követően is, sokan bizalmatlanul tekintenek az anyaország baloldali és liberális részére. Bizonyos jelek arról árulkodnak, hogy személyes politikai ambícióikat ma is a nemzet egysége fölé helyezik. Ez nem is csoda, hiszen az „internacionalizmus” már több nemzedéken keresztül létszükségletük. Az volt akkor is, amikor a környező országok kommunista diktátorai kimondatlanul is nemzetiek maradtak, és aszerint bántak az országuk területén élő nemzetiségekkel. És az most is, amikor a nagy befolyással bíró pénzügyi körök

várják el tőlük – nem kis jutalék ellében – a nemzet kiszolgáltatottságának biztosítását. Ez azt jelenti, hogy nem egymásért felelőséget vállaló nemzeti közösséget kívánnak látni,

hanem fogyasztói tömeggé butítottakat, akik mindig az éppen időszerű reklámokhoz igazítják „értékrendjüket”. Mit lehet tenni azért, hogy ez ne sikerüljön? A Magyar Református Nőegyesület válasza évek óta egyértelműen megfogalmazta, közelebb hozni Krisztushoz és egymáshoz a különböző országokban élő testvéreket az imádság erejével. Krisztus az egyedüli kőszikla alap. Minden más változó és mulandó. E kősziklán lehet csak maradandót építeni, erkölcsi felelősségvállalást tanulni és gyakorolni. Az Ungi Református Egyházmegye Nőegyesülete a 2012-ben szerzett jó tapasztalatok alapján 2013. december 7-én ismét rendhagyó Imanapot tartott. Az első magyar hitvallásra a Debrecen-Egervölgyi Hitvallásra is emlékezve 2012-es debreceni látogatás után 2013-ban Egerbe látogatott el a 44 fős közösség. Ezúttal már a szomszédos

egyházmegegyéből is voltak résztvevők. Az út Lillafüreden át vezetett, s a ragyogó napsütésben csodálatos látványt nyújtott a hegyvidék. Egerbe érkezve, már az autóbuszban elhangzott minden fontos történelmi tudnivaló a városról és annak egyháztörténeti múltjáról. A város lakossága a reformáció évtizedeiben reformátussá lett, Verancsics Antal püspök minden meszterkedése ellenére. Viszont a török

hódoltságot követően, a Habsburg uralkodók és a visszatérő püspöki hatalom az 1800-as évek második feléig nem engedte, hogy református templom épüljön a városban. A jelenlegi református templom 1930-ban épült fel, neobarokk stílusban. Egri utunknak irodalmi indítéka is volt, hisz 150 éve született Gárdonyi Géza, akinek neve összefonódott Eger városával. Az „Egri csillagok” című regényével nagyszerű

emléket állított a nemzeti összetartás eredményességének és a vár hősvédőinek. A várban levő síremlékén mintegy hitvallásként ez olvasható: „Csak a teste”. Az adventi vásári forgatagban és a Szépasszony völgyben tett rövid sétát követően, a hazafelé vezető úton imádságban adhattunk hálát megtartó Urunknak a nap áldásaiért.

Csoma L

Adventi evangelizáció Jólészen

„**Boldogok a szolgálók, kiket az Úr, mikor haza megy, vigyázva talál...Ti is azért legyetek készek...**” Lukács 12,37,40

Az Úr Jézus figyelmeztetése érvényes az „utolsó időkben” élő, mai emberek számára is, mivel tudjuk a napját az Ő második eljövételének. Az adventi várakozás idején a keresztyének fokozottan igyekeznek az Úrra figyelni, felkészülni az eljövetelére. E felkészülés jegyében rendeztük meg az idén is az evangelizációs estét december 5-7-én Jólészen, ahová külön busz szállította a pelsőci, vígtelkei, szalóci, berzétei, kőrösi és rosznyói híveket. De jelen voltak testvérek más gyülekezetekből és felekezetekből is. Az igehirdető, Pándy Árpád, nagykaposi lelkipásztor volt, aki első este a Lukács evangéliuma 12, 35-40 alapján hívta fel figyelmünket arra, hogy nemcsak várunk kell az Úr Jézusra, de naponta meg is kell köszönni, hogy itt van köztünk. Igazi találkozásunk Vele úgy lehet, ha tovább adjuk, amit Tőle kaptunk. A következő este mondanivalójára ez a cím illet: **Az egyház a világban.** Ennek az alapigéje a Dániel első könyve volt. Azok az ifjak képviselik az egyház helyzetét, akiket Babilonba hurcoltak Nabukadneccar király szolgálatára. A káldeusok meg-

szállták Júdeát, Jeruzsálemet, a templomot lerombolták, a zsidókat elhurcolták, és a pogány istenek és bálványok imáadására akarták kényszeríteni őket. Azok az izraeliták, akik hűek maradtak az élő Istenhez, nem voltak hajlandók behódolni az idegen uralomnak. Az egyház hajója is a világ vizein úszik, de ha víz jut a hajóba, az el kezd süllyedni. Ha engedjük, hogy a világ beszívárogon az egyházba, az mindenképpen romlást okoz. Két nagyon fontos dolgot akar a világ lerombolni: a templomot és az iskolát. Ezért példaképpül szolgáljanak előttünk a zsidó ifjak, akik nem borultak le a bálványszobor előtt. Ha az egyháznak az Isten igéje az útmutatója, akkor nem fog elsüllyedni a hajója a világ labirintusában, mert az Úr Jézus a kormányosa, és az Isten Lelke viszi tovább. Az egyház csodálatos értékeket hordoz, valódi igazgyöngy, búzaszem, amelyben élet, öröm és reménység van. A harmadik alkalommal a Dániel könyve 3. Részének válogatott versei alapján szemléltette az egy, igaz, örökkévaló Isten hatalmát, akiben a három ifjú bízott. Az ifjak sértetlenül kerültek ki a tüzes kemencéből, csupán a kötelek égtek el, járkáltak fel-alá a lángok között, de már nem hárman, hanem négyen. A negyediknek olyan volt az

arca, mint valami istené. A ma emberét is számtalan bálvány csábítgatja, sok kis bálvány, melyekből végül nagy szobor lesz. Istennek a népe azonban nem borul le ezek előtt, sőt, a nehéz körülmények között is lehet összefogás, épülhetnek közösségek, mert Isten adja mindehhez az erőt. Nem kell félnünk akkor sem, ha az Isten Fiába vetett hit miatt vetnek a tüzes kemencébe, mert ő ott van velünk, a golgotai kereszt szabadulásunk záloga. Ő képes elégetni a mi köteleinket, és a jó irányba terelni életünk hajóját.

Köszönjük a tanulságos üzenetet tolmácsoló lelkipásztoroknak az evangelizációs szolgálatát, lelkünk épülését, hitünk megerősítését. Hálával tartozunk a rendező lelkipásztoroknak is, akik lehetővé tették számunkra ezeket az alkalmakat. A szombat délutáni alkalmon jelen voltak a Magyar Református Szeretetszolgálat tagjai is, akik a berzétei árvaház körüli munkában segítettek. Osgyan Dániel elmondta, hogy voltak a Fülöp-szigeteken, s a nehéz körülmények között is úgy érezték, hogy ők maguk is gazdagabbak lettek. A berzétei árvaháznál is ezt érezték a zord időjárás és a nagy hideg ellenére is, és örömmel telt meg a szívük. Az evangelizáció könyvásárral zárult.

Mixtaj Johanna

Véghy Elek Károly *1927 - †2013

A Csákvárt tartott 2013. hittudományi és vezetőségi tanácskozásunkon tájékoztattak Véghy Elek Károly ref. lelkész úr elhunytáról, aki Salzburgban, Felső-Ausztria, Tirol és Vorarlberg vidékén végezte egykori lelkigondozói szolgálatát az 1956-os magyar menekültek között.

Szomorú kötelességünknek teszünk eleget, amikor utólag, szolgálatunk

honlapján közreadjuk e megemlékezést. Véghy Elek Károly nagygazdálkodó családban született 1927. október 26-án Szentgyörgyvölgyön, Véghy Elek és Németh Gizella református szülők gyermekeként. Ketten voltak testvérek. A csurgói református gimnáziumban érettségizett, majd Pápán kezdte hittudományi tanulmányait és 1953-ban Budapesten szentelték lelkipásztorrá.

Bécsben 1961. decemberében kötött házasságot Májér Évával.

Első szolgálati helyei Győr, Balatonkenese és Hajmáskér. Lelkigondozó tevékenységet végzett 1957-től az ausztriai menekült-táborokban. Visszaemlékezéseit a Salzburgi Magyar Kör honlapja a *Magyar Nemzetben* megjelent cikk alapján közölte. Isten-tiszteletet, bibliaórát tartott a mene-

külteknek a salzburgi lágermunka során. A táborokban ökumenikus összejöveteleket is rendezett: Véghy nt. úr közös bibliaórát tartott Mihályfi János római-kat. atyával. A bibliaórákat különböző programok kísérték, így például régi magyar népdalokat és más zenét is hallgattak. Véghy úr munkája legszomorúbb pillanataiként említette a főként Európán túlra kivándorló magyarok csoportjainak elbúcsúztatását, zászlószentelését. Az Ausztriai Református Egyház gyülekezeti lelkipásztorként szolgált Bludenzben

1970-től, ahol német nyelven látta el szolgálatát 1982-es nyugdíjbavonulásáig. Attól kezdve Salzburgban élt, majd 2004-ben feleségével együtt visszatelepült Magyarországra. A soproni Szent Benedek idősek otthonában ápolták, felesége 2013. február 17. itt meghalt. Nt. Véghy egészségi állapota ez után rohamosan leépült, és 2013. július 10-én visszaadta lelkét Teremtőjének.

Nyugdíjas éveiben támogatta mind a nemesdédi, mind a marcali református gyülekezetet, és 1984-től jó barátságban volt a marcali Horváth

családdal. Gyászolja nevelt lányuk, Rozmán Krisztina. Végakarata szerint szülei mellé temették a nemesdédi református temetőben július 18-án Bartha Attila marcali ref. lelkipásztor szolgálatával, és Zajzon Istvánné ref. lelk. közreműködésével.

Nyugodjék békében, emlékezte legyen áldott.

*A Nyugat-európai Magyar Református
Lelkigondozó Szolgálat Elnöksége*

Dr Békássy N Albert, világi elnök

Hálaadó istentisztelet Rijnsburgban a De Ruyter alapítvány 25. éves évfordulóján

Ds. G.F.Smaling

Nos, mit szóltok ti mindehhez? Szinte hihetetlen.

Emberek rongyos ruhában, félig meztelenül, elcsigázottan, tele sebekkel. Így szálltak fel a fedélzetre 1676 február 22-én, 21 református és 5 lutheránus lelkipásztor, akik közben a zsoltárokat énekeltek.

Már szinte egy éve gyalogolnak Magyarországról Olaszországba, míg elérték Nápoly városát, hogy majd felszálljanak a spanyol hadigályára, gályarabként.

Ez volt a büntetésük, mert Magyarországon nem tértek át a római-katolikus vallásra.

Sok szenvedés után kerülnek a Michiel Adriaanszoon de Ruyter (Ruyter Mihály) tengernagy De EENDRACHT (Egyetértés) hajójára. Szabadok!

Honfitársaink szívélyes fogadtatásban részesítik őket. Miután a legszükségesebb gondoskodásban részesülnek, Ruyter egy megbízást ad nekik. Így szól hozzájuk:

„Ha majd hazakerültök, mindent tegyetek meg, hogy a két egyház közötti különbség eltűnjön.”

Néhány nappal később Ruyter levelet ír kajütjéből Margaretha lányának és férjének, Bernard Somer lelkésznek az előbbi napok eseményére gondolva. A levélben részletesen ír a magyar lelkipásztorokról. Levelét így fejezi be, ami nagyon fontos mindnyájunknak:

„Szívemből örülök, hogy ezeket a foglyokat a rabszolgaságból kiszabadítottuk.”

Még hónapokig tartott, amíg ezek a magyar lelkipásztorok lábra álltak a mi hazánkban.

És mi történt ezután velük? Nem ismerem a sorsukat. Amit viszont tudok, az az, hogy Debrecenben de Ruyter admirális emlékezetére egy szobrot állítottak, ahol évente megemlékeznek a holland admirálisról, akinek a hajója – szimbolikusan szólva – a magyar

függetlenség bölcsője volt.

És azt is tudom, hogy ez az alapítvány az ő nevét viseli.

A De Ruyter alapítványt 25 éve hozták létre a Rijnsburgban levő egyházak együttműködéseként.

A szükségben született meg ez az együttműködés.

Nagy számú Romániából származó magyar menekültek a Ceausescu elnyomása elől jöttek hozzánk. A Budapesten levő egyházak is felkarolták őket. Szegény, elcsüggedt, tanácstalan és boldogtalan emberek voltak.

És Rijnsburg akkoriban ösztönösen odafigyelt rájuk az immár elhunyt kollegám és barátom Czirják János lelkipásztor által.

Röviden szólok erről, ugyanis a tegnapi folyóiratban már olvashattátok, valahogy így: „Korán reggel útnak indultak a teherautók Budapestre, a testvéreinkhez a segélyadományokkal.”

Még látom a teherautókon a reklámot: RIJNSBURG MEGMUTATJA NAGYSÁGÁT A SZÜKSÉGBEN LEVŐ EMBEREKNEK.

Akkor azt gondoltam: ez a kevés is sok lehet. És a történetek megmutatták, hogy megmaradt a nagyság: 25 éven át, minden tizennegyedik napon indul egy teherautónyi segély először Magyarországra, később Romániába, Ukrajnába, Albániába, Kosovóba. 100 önkéntes ember, fizetés nélkül rendszerezi és pakolja a segélyadományokat a teherautókra. Micsoda egy szervezet! És nem szűnt meg! Egyre telítettebb lesz a raktár. Felfoghatatlan!

Ezért tartjuk most ezt a hálaadó istentiszteletet. Kiváltságosnak érzem magam, hogy én szolgálhatok ezen a különleges jubileumi istentiszteleten.

El kell mondjam nektek: amikor először

láttam a szállítmányt, megjelentek lelki szemeim előtt a menekültek és megváltozott az életfelfogásom. Mintha vírus fertőzött volna meg, amitől még most sem tudok szabadulni. Keresztyén segélynyújtás a legoptimálisabb formában. A szükségben levő emberek gondviselése. A lelki szükségben levőké is. Visszagondolva ezekre még most is beleborzongok és libabőrös leszek.

„A jókedvű adakozót szereti az Isten.” (2 Kor 9,7).

E levél 8. és 9. fejezetében az anyagi segítségnyújtásról ír az apostol, amelyet ma mi is gyakorolunk. Ritkán szól erről, úgyhogy jól figyeljünk oda.

Arról a gyűjtésről van szó, mely a jeruzsálemi gyülekezet számára történik, akik nyomorúságos helyzetben vannak politikai okok miatt.

Nos, Jeruzsálem Korinthustól messze van. Ezért is figyelemre méltó, hogy részt szerettek volna venni a jeruzsálemi testvérek számára való segítségnyújtásban. Bízást az ÚR ISTEN kegyelmének tartották, hogy megélhetik az egymással való közösségüket: he egy tag szenved, a többi vele együtt szenved.

Nyomatékosan, hangsúlyozottan mondom nektek, testvéreim, hogy nagyon sokat költötök a külmiszióra, a világdiaconiára, a Biblia terjesztésére azok között, akik szükségben vannak. De aki Isten szeretetéből él, annak semmi sem drága.

Akkor a korinthusiak, írja Pál apostol, saját magukat adták először az ÚR ISTEN számára, aztán Isten akaratából a szükségben levő testvérek számára. Így találkozik a hit, remény és szeretet az életük példaadása révén.

Ha egy paraszt hitre jut, az először a baromfiudvaron látszik meg – mondta évekkel

ezelőtt egy lelkipásztor.

Nem lehetünk szűkmarkúak, különösen akkor, ha kegyelemből élünk.

Azt írja az apostol, hogy szeretetben gazdagon vessünk és akkor bőséges lesz az aratás.

Az irgalmas szemű ember megáldatik, - olvassuk a Bibliánkból a Példabeszédek könyvéből (22,9), mert adott az ő kenyereből a szegénynek.

És tudjátok, testvéreim, - bizonyosan sokan tudjátok, hogy nem csak ti áldattok meg, hanem a megsegítettek is és együtt dicsőítitek az Urat a megsegélyezettekkel és a távoli idegenek imára kulcsolt kezekkel áldják Istent.

Biztosítlak benneteket, testvéreim, hogy sokan imádkoznak Magyarországon, Romániában, Kosovóban, Ukrajnában és Albániában értetek. Ti is imádkoztok értük? Őszintén? Teljes szívből?

Így áll elő egy nagy láncolat azokból az emberekből, akik Istenben bízva imádkoznak.

Amikor feleséggel együtt látogatóba megyünk Romániába, bizonyos gyülekezetekbe, ott tapasztaljuk meg, sokszor szégyenkezve, hogy ott milyen kitartóan imádkoznak a Hollandiában levő egyházért, gyülekezetekért, akikkel kapcsolatba kerültek.

Testvéreim, fogadjuk meg itt most Isten színe előtt, hogy mi is erős hittel fogunk értük

imádkozni. És mondjátok el az utódaitoknak is, hogy ezért legyenek mindig hálások.

Ez a december 7-e nemcsak a mikulásnapj utáni nap és az advent első vasárnapja utáni nap.

Talán idegenszerűnek tűnik most az evangéliumnak éppen erre az aspektusára figyelni. Ez a szívünket formálja, hogy a lényegre érezzünk rá. Nevezetesen azt olvasom az előző fejezetben (8,9): „*Ismeritek a mi Urunk Jézus Krisztus jótéteményét, hogy gazdag lévén szegénnyé lett érettetek.*”

Testvéreim, milyen elképzelhetetlenül gazdag volt Isten Fia az Isten dicsőségében, világosságában és Ő szeretetből ezt feladta, odahagyta. Feladta, hogy idelent szolgáljon.

Szegénnyé lett, olyannyira szegénnyé, hogy nem volt hely számára a földön, csak egy sírhely a meggyalázott testének. Feladott mindent, csakhogy téged és engem, a mélységben levőket megmentse.

Tiértetek, - írja Pál.

Ebben a kifejezésben cseng a legmélyebb titok, hogy Isten Fia ebbe a világba jött: Tiértetek.

És ti tudjátok, hogy az apostol ezt nem egy olyan gyülekezetnek írta, aki modellként szolgálhatnának másoknak, hanem egy olyanak, amely bűnös emberekből állt. És az a szeretet, hogy Ő ezekért jött.

Bizonyára átjárja szíveteket az ének

egyetlen sora:

„*Értem is otthagytad a mennyei királyságod.*”

Hogy én a magam szegénységében gazdag lehessenek.

Csoma Árpád
Biharszentjános.

A Szeretetnaptár 2014-es kiadása (4,- euro) és a Református Újság (4,50 euro) a 2014-es évről még rendelhető szerkesztőségünk címén:
076 74 Drahnov-Deregyő 216,
Tel.: 056/6395396,
E-mail: ladislavcsoma@gmail.com
Csoma László

A Kárpát-medence Reformátussága

Januártól a lelkipásztorok fizetése is 16 euróval emelkedik

A kormány december 18-án hagyta jóvá a kulturális tárca által beterjesztett határozati javaslatot, mely szerint az alkalmazottakhoz hasonlóan az állam által nyilvántartott egyházakban szolgálatot teljesítő lelkipásztorok alapfizetése is 16 euróval emelkedik. Így egy kezdő lelkipásztor alapfizetése 2014. január elsejétől 321,11 euróra emelkedik.

A lelkipásztorok alapfizetése, amelyet a 218/1949-es törvény szerint az állami költségvetés biztosítja, utoljára öt évvel ezelőtt módosult. Akkor is azért, mert a közalkalmazottak bérért is megemelte a hivatalban lévő kormány. Egy 2005-ben elfogadott törvény alapján ugyanis az egyházi tisztviselők bérének a közalkalmazottakéval egy időben és ugyanolyan mértékben kell emelkednie. Mivel a következő évre az állami szférában

dolgozók bérének emelését is támogatta a kormány, így az egyházi tisztviselők fizetésének módosítására vonatkozó Marek Madarič kulturális miniszter által beterjesztett javaslat is zöld utat kapott. Így 2014. január elsejétől egy kezdő lelkipásztor bruttó alapfizetése 321,11 euró lesz. 2013-ban a minimálbér 337,70 euró volt, 2014-ben pedig 352 euró lesz, amelyet az iskolai végzettségtől függetlenül a nyolc órás munkaidőben dolgozó munkásnak meg kell kapnia. Eddig az öt éves egyetemi tanulmányait befejező teológushallgató, akinek az egyházi szolgálatba lépése előtt abszolválnia kell az első lelkészképzés vizsgát is, eddigi alapfizetése három évig 305,11 eurót tett ki.

A Szlovákiai Református Keresztény Egyházban közel 230 lelkészi jellegű személy

(lelkipásztorok, segédlelkészek, léviták) fizetését biztosítja az állami költségvetés. A lelkipásztorok beosztásuk és a ledolgozott éveik alapján öt kategóriába vannak besorolva. A legalacsonyabb kategóriába a léviták és segédlelkészek tartoznak, őket követik a második lelkészképzés vizsgával rendelkező lelkipásztorok, majd az esperesek és a zsinati képviselők. Eggyel nagyobb bércategóriába kaptak besorolást a püspökhelyettesek. A legnagyobb pedig a püspök tartozik, akinek az alapbére nem éri el a Statisztikai Hivatal által kimutatott átlagbért.

Szlovákiában 12 elismert egyház részéről támogatásban az állami költségvetésből.

- reformata.sk -

„Ő lett Krisztusban az atyám”

A 2014-es esztendő kiemelt év a református emlékezet számára. Több neves svájci reformátor életéhez kapcsolódó évfordulót is ünnepelhetünk idén. Ízelítőnek meg-

emlékezünk azokról a tudósokról, akik hozzájárultak „a hitbeli atyák” életművének magyarországi ismertségéhez.

A 2014-es esztendő kiemelt év a

reformátusok kontinenseket átfogó több milliós közössége számára. Kálvin János halálának 450. jubileuma egyben a 2009 és 2014 közötti Kálvin-évek lezárását is jelenti.

Zwingli, Kálvin, Béza

Ez az év Kálvin mellett lehetőséget ad még két kiemelkedő jelentőségű svájci reformátorra való emlékezésre is. Terveink szerint januárban és februárban Svájc első reformátora, Ulrich Zwingli (1484-1531) életéről az ő magyarországi hatásáról olvashatunk a reformatus.hu évfordulós rovatában. A Zwinglivel való foglalkozás aktualitását az adja, hogy januárban van születésének 530. évfordulója.

A tavasz Kálvin János gazdag életművének megismerését szolgálja. A genfi reformátor munkássága a magyar kálvinisták számára azért is lehet 2014-ben kiemelten fontos, hiszen másfél száz esztendeje jelent meg az első magyar nyelven írt Kálvin-életrajz id. Révész Imre munkájaként. Szintén százötven éve tartották Kárpát-medence szerte (a Tiszántúli Egyházkerület kivéve) az első Kálvin-ünnepségeket. A Felvidéktől Pesten át Erdélyig számos városban fontosnak érezték, hogy Kálvin halának háromszázadik évfordulóján templomi vagy iskolai megemlékezést rendezzenek.

A harmadik neves személyiség, Théodore de Béze (Béza Tódor), Kálvin genfi lelképásztori munkásságának folytatója volt. A 495 éve született prédikátor életéről és áldásokban gazdag tevékenységéről a nyár folyamán emlékezünk meg.

A 2014-es esztendő nemcsak a Kálvin-évek méltó lezárására ad lehetőséget, hanem a svájci-magyar református kapcsolatok elmélyítésére is. Szenci Molnár Albert mellett még négy magyar egyháztörténész-teológus életét és munkásságát szeretnénk bemutatni, akik az évszázadok során hozzájárultak a svájci reformátorok életművének a megismertetéshez.

Szenci Molnár Albert (1574-1634)

A Szenc városában született teológus külföldi tanulmányútja során Genfben járva 1596 augusztusában találkozott az idősödő Bézával, aki Kálvint mesterének tekintve a következőket mondta: „ő lett Krisztusban az atyám”. Szenci Bézához hasonlóan tanítványi lelkülettel járult hozzá Kálvin tanainak ismertebbé tételéhez.

Ebben az évben lesz 390 éve, hogy Kálvin János fő műve, az Institutio Christianae religionis először jelent meg magyar nyelven Szenci Molnár Albert (1574-1634) fordításában, Az keresztyéni religióra

és igaz hitre való tanítás címmel.

Szenci Molnár Albert munkássága kacsoznak tekinthető a nyugat-európai és a magyar protestantizmus között. Művei közül még kiemelkedik az 1607-ben megjelent 150 genfi zsoltár fordítása, valamint az 1604-ben kiadott magyar-latin szótára.

Benke István (1849-1915)

Zwingli születésének négy századik évfordulóját 1884-ben számos istentisztelet mellett három, a zürichi reformátorról szóló könyv megjelenésével ünnepelte a magyar reformátusság. Az évfordulón magyar nyelven kiadott Zwingli-életrajzok közül Benke István (1849-1915) munkája ismerteti leg részletesebben a svájci reformációt elindító fiatal pap életét. A szerző 1881 és 1901 között a Sepsiszentgyörgyi Református Székely Mikó Kollégium vallásánaraként dolgozott. Művének címe: „Zwingli Ulrik élete és a helvét reformatio megalapítása. A nagy reformátor négy százados évfordulója alkalmából emlékének szentelve.”

Nagy Barna (1909-1969)

Nagy Barna 1909. május 15-én született Sárospatakon, ahol teológiai tanulmányait is végezte. Külföldi tanulmányútja során a kor legmeghatározóbb teológusaitól tanult, többek között Brunner-től és Barth-tól. 1936-ban Debrecenben védte meg doktori disszertációját a Teológiai módszer problémája az úgynevezett dialektika teológiában címmel.

1937-től a Sárospataki Teológiai Akadémián szisztematika teológiát tanított egészen 1952-ig, az intézmény felszámolásáig. 1954-ben a Budapesti Teológiai Akadémia rendszeres teológiai tanszékén helyezkedett el. Az 1956-os forradalom leverését követő megtorlások következtében megfosztották a pesti katedrájától.

A forradalom évében kapcsolódott be a nemzetközi Kálvin-kutatásba. Ennek során nagy szerepet vállalt Kálvin János kiadatlan prédikációinak sajtó alá rendezésében. Egyedülálló tehetséggel fejtette meg Kálvin gyorsírással lejegyzett publikációit és tette azt értelmezhető szöveggé. Halálát követően munkája kiadására közel ötven évet kellett várni, mire Erik A. de Boer holland teológiai professzor az elkezdett átdolgozást befejezte.

Zsindely Endre (1929-1986)

Zsindely Endre (1929-1986) jogi tanulmányai után iratkozott be a Budapesti

Református Teológiai Akadémiára, ahol 1953-ban szerzett diplomát. Három év múlva súlyos beteg lett, de svájci gyógykezelése oly mértékű javulást eredményezett, hogy 1961-ben a zürichi egyetemen egyháztörténeti doktorátust szerzett. Ezután az Egyházak Világtanácsának Bossey-i Ökumenikus Intézetében tanult, majd a schaffhauseni Staatsarchivban végzett egyháztörténeti és magyar irodalomtörténeti kutatómunkát.

Széleskörű ismereteinek és kiváló nyelvtudásának köszönhetően kiemelkedő eredményeket ért el a magyarországi reformáció svájci kapcsolatainak és a svájci reformátorok magyarországi összeköttetéseinek vizsgálatában. Részt vett az 1880-as évek óta aktívan folyó svájci Zwingli-kutatásban. A reformátorról magyar nyelven megjelent tanulmányai közül a Zwingli hatása Skóciától Magyarorszáig a reformáció századában és a Zwingli teológiája, különös tekintettel úrvacsoratanára címűt érdemes kiemelni.

Ifjabb Révész Imre (1889-1967)

Teológiai tanulmányait Kolozsváron végezte. A Kálvinnal való foglalkozást – id. Révész Imre unokájaként – „családi hagyományként” örökölte. Nagy hatással volt rá a franciaországi Montauban eltöltött idő is (1910-11), ahol megismerkedett a neves Kálvin-kutatóval, Emil Doumergue professzorral.

Hazatérte után rövidesen kinevezték a Kolozsvári Református Teológiai Akadémia egyháztörténeti tanszékére. 1920-ban Debrecenbe ment, ahol előbb lelkészként, majd teológiai tanárként szolgált, 1938-tól pedig a Tiszántúli Református Egyházkerület püspöke lett.

Egyháztörténeti tevékenységéért 1935-től levelező, 1946-tól rendes tagja a Magyar Tudományos Akadémiának. Kiterjedt történelmi munkássága során többször is visszatért Kálvinhoz, Kálvin magyar kapcsolatainak történetéhez. Fontos szolgálatot tett Doumergue két művének (Kálvin jelleme; Művészi érzelmek Kálvinnál és a kálvinizmusban) magyarra fordításával. Több kisebb cikkében is megvilágított egy-egy addig homályosabb problémát, például Kálvin és Méliusz Juhász Péter teológiai szemléletével kapcsolatban.

Millisits Máté

130 éve született Kós Károly

130 éve született Kós Károly a XX. századi magyar építészeti kiemelkedő alakja.

Kós Károly a XX. századi magyar építészeti kiemelkedő alakja 1883. december 16-án született Temesváron. Kós Károly

középiskolai tanulmányait a Kolozsvári Református Kollégiumban végezte. Ezután Budapesten, a Műszaki Egyetemen előbb mérnöki, majd később építészeti tanulmányokat folytatott, ahol 1907-ben építőművé-

si diplomát szerzett. Az első világháború kitöréséig megbecsült építésztként dolgozott Budapesten.

A két világháború közötti években a kalotaszegi Sztánán, a saját maga tervezte

házhöz kapcsolódó földterületen a mezőgazdasági munka adta számára a biztos megélhetést. E mellett az erdélyi kultúra meghatározó jelentőségű szervezője volt. Ebben az időben teljesedett ki az 1910-es években elindult szépirói munkássága. Fő művei közé tartozik a Szent István király életét feldolgozó Országépítő című alkotása, a Varjú nemzetség, a Budai Nagy Antal, az Erdély kövei című könyvsorozat, amelyet kétszáz példányban magyarul és németül jelentetett meg saját nyomdájában. A II. világháború harcai során a sztánai házát a harcoló csapatok feldúlták, az épületben őrzött munkáit megsemmisítették. A világháború utáni erdélyi közéletben még pár évig aktív szerepet vállalt, de életének utolsó évtizedeit Kolozsváron visszahúzódva töltötte. Közel egy évszázadon át Kós Károly a

magyar kultúra polihisztoraként az élet különböző területein egyedülállót alkotott.

Kilencvenhárom éves korában hunyt el, 1977. augusztus 23-án, sírja Kolozsváron a házsongárdi temetőben található.

Kós Károly építész munkássága

Kós Károly pályakezdő éveiben a „Fiataloknak” nevezett építészcsoporthoz tartozott. Első, 1908 -1910 közötti munkái Budapesthez, vagy a főváros környékéhez kötődnek, amelyeken érezhető a finn és az erdélyi építészet megtermékenyítő hatása. Életművének legelső alkotása a Budapest-Óbudai Református Egyházközség parókia épülete, ezt a Jánszky Bélával közösen tervezett zebegényi római katolikus templom követte. Az egyházi megrendelések után számos világi megbízásnak tehetett eleget. Ő

tervezte a városmajori iskolát (mai néven nevén Kós Károly általános iskola) és a városligeti állatkert több épületét.

Kós Károly városépítészeti tehetségét az akkori Budapest határán felépített Wekerletelep központjának megtervezésével mutatta meg. Az első világháború előtti békeéveiben szívének oly kedves vidéken, Erdélyben valósultak meg életművének kiemelkedő darabjai, a Székely Nemzeti Múzeum Sepsiszentgyörgyben, és Kolozsváron a Monostori úti református templom. Saját családja számára Kalotaszeg vidékén, egy vasúttal jól elérhető faluban, Sztánán építette fel az eredetileg nyaralónak szánt házát, amelyet a két világháború között állandó lakóhelyül használt.

Millisits Máté

- reformatus.hu -

KERESSÜK MEG A BIBLIÁBAN!

1. „Most azért én is az szentelem; teljes életére az Úrnak legyen szentelve! És ott az Úrhoz.” (1Sám 1,..)
2. „Mert nem olyan vagy te, a ki hamisságban; nem lakhatik tenálad gonosz.” (Zsoltárok 5,..)
3. „Jobb hogy ne fogadj, mint fogadj és ne teljesítsd be.” (Prédikátor 5,..)
4. „....., tisztítsd meg szívedet a gonosztságtól, hogy megtartassál! Meddig maradnak még te a te bűnös gondolataid? (Jeremiás 4,..)
5. „Azért készen tartotta az Úr a , és azt reánk hozá: mert igaz az Úr, a mi Istenünk minden cselekedetében, melyeket; mert nem hallgattunk az ő szavára.” (Dániel 9,..)
6. „Jó a ...: de ha a só megízletlenül, mivel sózzák meg?” (Lukács ev. 14,..)
7. „Mert a kiket Lelke vezérel, azok Istennek fiai.” (Rómabeliekhez 8,..)
8. „Annakokáért az az legyen bennetek, mely volt a Jézusban is,” (Filippi 2,..)
9. „A és gyermekes vitatkozásokat pedig kerülj, tudván, hogy azok szülnék.” (2Timótheus 2,..)
10. „Szeretett barátom, ne a kövesd, hanem a jót. A ki jót cselekszik, az Istentől van; a ki pedig cselekszik, nem látta az Istent.” (3János lev. 1,..)

A megfejtéseket (az igehelyek számát) a Szerkesztőségünk címére 2014. február 20-ig lehet beküldeni:

Református Újság Szerkesztősége, Hlavná 216. Draňov 07674.

A rejtvényt a Károli Biblia alapján összeállította: Györky Szilvia, Alsómihályi

MEGFEJTŐK: **Abara:** Dupály Csilla, Erdélyi Zsuzsa; **Ágcsernyő:** Galambos Istvánné; **Áj:** Bartha Irén; **Barsvárad:** Özv. Bertók Istvánné; **Bátorkeszi:** Özv.Varga Béláné; **Berzété:** Szanko Mónika; **Bodrogszerdahely:** Kiss Magdaléna, Özv.Lázár Mihályné, Taskovics Gizella, Visnyai Iлона; **Csécs:** Szaniszló Jolán; **Érsekkéty:** Özv.Földi Jenőné; **Farnad:** Baka Andrásné; **Fél:** Özv.Demény Lajosné, Szalay Ferencné; **Felsőlanc:** Komjátó Istvánné, Özv.György Ferencné; **Garamsalló:** Özv. Zsigmond Istvánné; **Hardicsa:** Özv.Oláh Istvánné; **Harmac:** Faragó Irén; **Imreg:** Csernyánszky Erzsébet; **Iske:** Révész Emma; **Kaposkelecseny:** Özv.Szanyi Gyuláné; **Kassa:** Özv.Végvári Zoltánné, Szakál Róbert; **Királyhelme:** Bók Zoltánné, Kulcsár Eleonóra; **Kisgérés:** Rác Julianna; **Kiskövesd:** Máté Istvánné, Özv.Pósa Istvánné, Özv.Visnyai Sándorné, Sallai Albertné; **Kisráska:** Matovesik Jánosné, Özv.Csicseri Józsefné, Özv.Molnár Sándorné, Tóth Sándorné; **Kőhidgyarmat:** Klincsek Ferencné; **Komárorc:** Özv. Szaniszló Tiborné; **Komárom:** Bajcsi Márta; **Kulcsod:** Halgas Ildikó, Özv. Csémi Vilma; **Ladmóc:** Vida Boglárka; **Léva:** Palásti Aranka; **Marcelháza:** Kacz Mária, Pinke Júlia; **Migléc:** Farkas Ágnes, Pataky Bertalanné, Stefán Norbert; **Nagybalog:** Tóth Katalin; **Nagyida:** Csáji Istvánné; **Nagykapos:** Géczy Csabáné, Özv.Veres Józsefné; **Nagykövesd:** Kiss Erzsébet, Lipán Márta, Szemán Józsefné; **Nagygye:** Családi Irén; **Nagyráska:** Takács Józsefné; **Nagysalló:** Kakas Sándor, Özv.Kovács Lajosné; **Nagyvárkony:** Pál Éva; **Negyed:** Farkas Irma, Özv.Józsa Andrásné; **Nyírágó:** Németh Erzsébet, Veress Vilmos; **Örös:** Egri Klára, Gerenyi Anna, Kenéz Mária, Rác Éva, Rigó Katalin; **Reste:** Ing.Damko Valéria, Özv.Kövesdi Jánosné; **Réte:** Id.Macsicza János, Sándor Józsefné, Szabó Ildikó, Szalay Mónika, Szloboda Anna; **Rimaszécs:** Ing.Kolozsi Alica; **Rozsnyó:** Kovács Zotánné; **Szadvárborza:** Mezei Margit; **Szalóc:** Hurák Éva; **Tiszacsernő:** Galambos Katalin, Özv. KissMargit; **Töhöl:** Császár Viola; **Tornagörö:** Körtvély Péter; **Tornalja:** Schiller Mária; **Újhely:** Kasko János

NYERTESEK: **Erdélyi Zsuzsa** - Abara, **Özv. Zsigmond Istvánné** - Garamsalló, **Özv. Csémi Vilma** - Kulcsod, **Özv. Józsa Andrásné** - Negyed, **Schiller Mária** - Tornalja, **Stefán Norbert** - Migléc, **Taskovics Gizella** - Bodrogszerdahely

Az ígértetésről...

Eljött az új év, ami számunkra két dolgot is jelent: vége a téli szünetnek, és közeleg a féléves bizonyítvány-osztás ideje.

Ugyanakkor, új év kezdetén, az emberek ígéreteket is szoktak tenni, leginkább önmaguknak. Babonásan – erre még visszatérünk később – Szilveszter éjszakáján, a legjobb, ha éjfélkor, megfogad valamit az ember, és akkor az teljesül. Teljesülnie kell, ugye?

Mi is valójában a babona? Elsősorban egy olyan hiedelem (tévhit), amely természetfeletti, mágikus erőt tulajdonít egyszerű dolgoknak, dátumoknak, tárgyknak, vagy éppen, tevékenységeknek. Amikor új év kezdetén fogadjunk, hogy mit szeretnénk elérni, kapni, tenni az előttünk álló évben, valójában befolyásolni, és irányítani szeretnénk az eseményeket.

Érthető, hiszen olyan sok minden nem tőlünk függ, főleg, míg a szüleink döntenek életünk sok helyzetéről. Azonban, nemcsak a gyerekek és fiatalok vágnak arra, hogy kívánságaik teljesüljenek. Biztosan hallottatok arról, vagy magatok is láttatok olyasmit, hogy egy barlang vizébe, egy-egy szökötkútba pénzt dobnak az emberek, és titokban kívánnak valamit, hogy teljesüljön. Ez nemcsak ma van így, hanem a régi időkben is különböző dolgokat tettek az emberek, hogy meggyógyuljanak, kisbabájuk születhessen, szerencsétlenség kerülje el a házat, és hasonlók. Egyik ilyen példája az Anglia különböző területein található, úgynevezett 'kívánság-fa', amelynek törzsébe, évszázadokon keresztül, egy-egy pénzérmét szúrtak-ütöttek be a gyógyulni vágyók, vagy azok, akik szerencsét kívántak maguknak és családjuknak. A néphiedelem szerint, ha valaki ellopott akár csak egyet is ezekből az érmékből, az szerencsétlenséget és betegséget okozott magának.

A Bibliában is olvashatunk jövőt kutató, babonás emberekről. Isten mindig figyelmeztette a népét, hogy ők (mi) abban is különböznek a pogány nemzetektől és szokásoktól, hogy Isten kezébe helyezik jövőjüket, az előttük álló évet. A jövőre vonatkozólag Isten egyetlen dolgot engedett megismerni: a próféciákat, amelyek biztatták az embereket, hogy ne csüggedjenek, maradjanak Istenhez hűségesek, reménykedők és bizakodók, mert Ő elkészítette számukra a Megváltó jövetelét, aki ezt a világot meggyőzi Isten igaz szeretetéről.

A babona lehet tréfálkozás tárgya. A babonába vetett hitt azonban ellenkezik az első parancsolattal (*Én, az Úr vagyok a te Istened, ne legyenek neked idegen isteneid előttem.*)

életünket.

Ő Jézus Krisztust küldte el ebbe a világba, akinek a gyerekkoráról nem sokat tudunk, annyi azonban biztos, hogy gyermekként is felhívta magára a figyelmet, mégpedig azzal, hogy a Szentírással komolyan foglalkozott, és a templomban érdeklődve vett részt a beszélgetésekben. Erről olvashatsz a Lukács evangéliuma 2. részének 45-47-ik verseiben. Őt érdekelte, mit tartogat Isten a jövőre nézve, és ezt nem emberek általi bölcsekedésben kereste, hanem az Ő szent Igéjében.

Téged is érdekel, hogy Isten mit készített számodra a 2014-es esztendőre? Ha Őhozzá ragaszkodsz, akkor biztosan nem fogja engedni, hogy olyan útra tévedj az előttünk álló év során, ahol bajba sodorhatod magad, hanem megtart téged még a legnagyobb nehézségek idején is.

BÚÉK! (azaz: Bíz Újra Életed Krisztussal!)

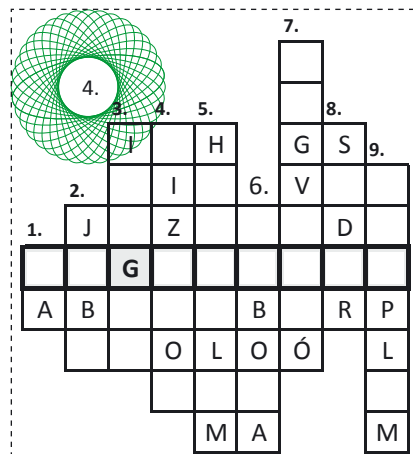
Szeretettel: Györky Szilvia

Rejtvény

1. Mibe rejtették Angliában a pénzérméket, hogy szerencsésük legyen az embereknek?
2. Milyen lesz az életünk, ha Istenben bízunk? Rosszabb?
3. Milyen istenek azok, akiket a babonás, pogány emberek követnek?
4. Ez a hitünk egyik lényege Istenben.
5. A tévhit más szóval.
6. Az üres fogadkozás, kívánságok alapja ez.
7. Ez Jézus Krisztus.
8. Ezt teszi a bűn velünk: bajba...
9. Hol találták meg az elveszett 12 éves Jézust a szülei? (olvass el hozzá a fentebb ajánlott történetet)

A rejtvény megfejtését a Szerkesztőség címére lehet beküldeni, 2014. január 31-ig: Református Újság Szerkesztősége, Hlavná 216. Draňov 07674.

FIGYELEM: Csak az újságból kivágott, eredeti rejtvényt tudjuk elfogadni.

REFORMÁTUS Újság

Gyülekezeti tájékoztató

Kiadja a Lónyay Gábor Polgári Társulás
– igazgató Csoma László

Terjeszti a Deregnyő-i Református
Keresztény Gyülekezet

Szerkesztőség:

főszerkesztő - Fülöp Sándor,
szerkesztők - Režić Annamária,
Kraus Viktor

Felelős szerkesztő: Györky Szilvia

Nyomja: Györky Marián - MS PRINT

Szerkesztőség címe:

076 74 Draňov-Deregnyő 216,
Tel.: 056/639 53 96, Mobil: 0908 035 094,
E-mail: ladislavcsoma@gmail.com
vagy csomalaszlo@centrum.sk

Mindezek ismeretében, el kell, hogy mondjuk, azzal nincs baj, ha olyan fogadalmat tettünk, hogy pl. *szeretnék jobban igyekezni tanulás terén, többet segíteni otthon a szüleimnek, bátran kiállni a gyengék mellett, lemondani valamiről, ami rosszat tesz az egészségemnek* stb. Ezek mind hasznos és jó fogadalmak, és akkor tesszük a legjobban, ha Isten segítségét kérjük, hogy vezessen minket a helyes útra. Mégis, milyen fogadkozásnak nincs értelme, sem helye a hitvalló fiatal/gyerek életében? Csak néhány példa: *megszerzem magamnak azt a srácot/csajt (aki épp mással jár), bosszút állok azokon, akik kinevettek, elmegyek minél több buliba, én leszek a legdivatosabb/legmenőbb* stb. Nem azért írom ezt, mert felnőttként, én ezt látom rossznak, hanem azért, mert Isten nem arra teremtett minket, hogy olyasmire törekedjünk, ami végső soron, nem teszi jobba a mi